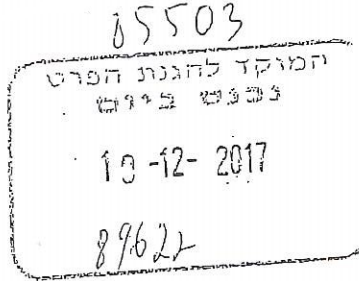

כב' בכסלו התשע"ח
10 בדצמבר 2017

לכבוד
עו"ד בנימין אחסתרובה
המוקד להגנת הפרט
רח' אבו עוביידה 4
ירושלים 97200.

שלום רב,

הנדון: דרישה לתיקון החלטה בעניין מתן רישיונות ישיבה בישראל - בג"צ 813/14

סימוכין – פנייתכם מיום 2.11.7

פנייתכם לשר הפנים הועברה לטיפול, ואתכבד להשיבכם כדלקמן.

זכור, לאחר ששר הפנים החליט על שדרוג מעמדם של תושבי אזור אשר הגישו בקשותיהם לפני סוף שנת 2003, ואשר עמדו בתנאים שנקבעו בהחלטה זו, החליט בית המשפט העליון למחוק את העתירה שבנדון והעתירות הנוספות שנדונו עימה.

בית המשפט העליון קבע בפסק הדין כי אין מקום להוצאת צווים על תנאי בעתירות אלה, וכי אין מקום להורות על מתן סעדים חוקתיים. עוד קבע בית המשפט כי בהיבט הביטחוני הכללי לא תל שינוי משמעותי מאז שניתנו פסקי הדין הקודמים שדנו בהוראת השעה.

החלטת השר, שהתקבלה אך לאחרונה ולאחר ששר הפנים שקל את מכלול הנתונים בנושא זה, ובהתייחס לפסקי דין קודמים אשר ניתנו בסוגיות אלה, וביקשו כי שר הפנים יידרש לנושא, נותנת מענה לקבוצת האוכלוסיה אשר אליה התייחסו פסקי הדין הקודמים ופסק הדין הנוכחי, ואף מעבר לכך, ולפיכך אין מקום להרחיבה. ההחלטה מתייחסת למי שהגיש את בקשתו עד לשנה בה התקבלה הוראת השעה ובהתאם לכך מחזיק בהיתר; מת"ק תקופה ארוכה ביותר. כפי שהוצג בפני בית המשפט היה מקום לקבוע את מועד החלטת הממשלה משנת 2002 כמועד הקובע אולם הוחלט להרחיב את המועד הקובע לסוף השנה בה התקבלה הוראת השעה. כאמור לעיל, פסקי הדין אליהם נדרש שר הפנים בהחלטתו התייחסו לתושבי אזור אשר עניינם נדון מזה שנים רבות ועוד לפני החלטת הממשלה, וכך גם פסק הדין שבנדון שניתן בעקבות ההחלטה. כפי שקבע בית המשפט:

רשות האוכלוסין וההגירה
Population and Immigration Authority

מדינת ישראל
State of Israel

לשכת היועץ המשפטי
Office Of The Legal Adviser

"הערתנו האמורה, שבהמשך אומצה על ידי שופטים אחרים של בית משפט זה, התייחסה לקבוצת תושבי אזור מסוימת, היא קבוצת התושבים שהייתה "בצורת" ערב החלטת הממשלה...פסקי הדין המאוחרים לעניין דגיאתי אימצו את הערותינו שם ולא ביקשו במפורש להרחיבן גם לאוכלוסיות נוספות. העולה מכך הוא, שאין לקבל את טענתם של העותרים, שלפיה בפסיקתו של בית משפט זה הובעה עמדה שלפיה כל תושב אזור השוהה בישראל במסגרת איחוד משפחות זכאי לשדרוג מעמדו. קבלת טענה זו משמעה קריאה לתוך הפסיקה דבר שאין בה. ההתייחסויות בפסיקה עד כה התמקדו בקבוצת תושבי האזור שהיו כאמור "בצורת" במועד הקובע. החלטת השר נותנת מענה לכל הפחות לחלק מחברי קבוצה זו".

בהתאם לכך, דחה בית המשפט העליון את הטענות הנוגעות לפרשנות החוק ולא הורה על מתן סעדים חוקתיים. לאור האמור לעיל, לא נמצא כי יש מקום להרחיב את החלטת השר.

בכל הנוגע לתושבי אזור שעברו להליך מטעמים הומניטאריים, בקשות אלה נדונות במסגרת הוועדה ההומניטארית שהוקמה מכוח הוראת השעה. במסגרת בחינת בקשות לשדרוג מעמד בוועדה נלקחת בחשבון העובדה שמדובר בבקשה שהוגשה לפני סוף שנת 2003 והמבקש שהה בהליך איחוד משפחות לפני קרות האירוע אשר הפסיק את ההליך. בהתאם לכך, מתקבלות גם החלטות לשדרוג מעמד.

בכל הנוגע לתיחום גיל הילדים הכלולים בהחלטת השר, משמעות התיחום הינה כי ההחלטה חלה על ילדים קטינים. הוראת השעה מתייחסת למתן מעמד לילדים קטינים, וקובעת כי קטין יוכל לשהות בישראל לצד הורוה המשמורן בהיותו קטין. יוצא מכך, בהתאם להוראת השעה, שעם הגיעו לגיל בגרות היה עליו לשוב לאזור, והיה מקום להפסיק את מתן ההיתרים בהגיע הקטין לגיל בגרות. חשוב לציין כי גילאי הבגרות ועד לגילאים המאפשרים מתן מעמד בהתאם להוראת השעה הינם הגילאים הרלוונטיים בהיבט הסיכון היבטחוני, ולפיכך בגילאים אלה לא מתאפשרת הגשת בקשה למתן מעמד בישראל. עם זאת, לפני משורת הדין הוחלט להאריך היתרים קיימים לקטין שקיבל היתר שהייה בישראל עם הגיעו לבגרות, אך רק במעמד אותו קיבל בהיותו קטין וללא שדרוג, ולכן אין מקום להחיל את החלטת השר גם על קטין שבגר. יש לזכור שמדובר במי שקיבל היתר שהייה מעל לגיל 14, שכן הוא קיבל מעמד באזור ואף התגורר שם כמעט כל תקופת קטינותו, ואין המדובר במי שהיה מתחת לגיל 14, המקבל רישיון ישיבה בישראל, ואף מטעם זה אין מקום להרחבת החלטת השר.

בכבוד רב,

נעמה פלאי, עו"ד
ממונה (כניסה לישראל)

העתק:

שר הפנים

עו"ד דניאל סלומון – היועץ המשפטי, רשות האוכלוסין וההגירה